

Vibracioni predajnici inž. Čedomira Mraza

“U vibracioni kontekst ...kao svojevrsan pristup ublažavanju ljudske patnje i unapređenju zdravlja ističu se vibracioni predajnici inženjera Čedomira Mraza.

...To, pak, znači da se podrška vibracionih predajnika ing. Mraza koju, u krajnjoj instanci, možemo nazvati razvojnom, može iskazivati u okvirima svih pet nivoa oficijelno definisane zdravstvene zaštite – od unapređenja zdravlja do rehabilitacije.” – **Prof. dr. Vuk Stambolović**

U vibracioni kontekst uklapaju se praktično sve metode Tradicionalne, Holističke, odnosno Alternativne medicine, od onih drevnih kao što je Ajurveda, pa do onih skorašnjih, utemeljenih u novim tehnologijama. Među ovim potonjim, kao svojevrsan pristup ublažavanju ljudske patnje i unapređenju zdravlja ističu se vibracioni predajnici inženjera Čedomira Mraza.

Za vibracione predajnike ing. Mraza bi se moglo da kaže da emituju specifične isceljujuće vibracije, počevši od onih koje su, kao prirodnu frekvencu planete Zemlje, poznavali drevni iscelitelji (a danas su poznate kao Šumanova rezonanca) pa do onih koje su vezane za istraživanja Nikole Tesle i njegovih sledbenika.

Ovi vibracioni predajnici su u punoj meri saobraženi čoveku kao biću odnosa. U tom smislu, oni nisu usredsređeni na pojedina tkiva ili organe kao što se to čini u okvirima oficijelne medicine gde se ljudsko biće tumači i tretira redukcionistički, kao složen biološki mehanizam čiji se razni delovi povremeno kvare pa ih je potrebno “podmazati”, “podupreti”, “zakrpiti”, ili “zameniti”. Umesto toga, oni komuniciraju sa ljudskim bićem u celini, komuniciraju zapravo kao specifičan vibracioni sistem sa korisnikom kao drugim vibracionim sistemom koji nije samo specifičan nego je jedinstven i neponovljiv.

Dakako, čovek je u stalnoj komunikaciji sa bezbrojem drugih vibracionih sistema (i onih “žive”, a i onih “nežive” prirode) koji na njega deluju u smislu unapređenja, ali i u smislu narušavanja zdravlja

Pri tom, ove vibracije ne deluju tako što, po principu oficijelne medicine, preko leka ili preko neke intervencije, preuzimaju kontrolu nad korisnikom. Njihovo blagotvorno dejstvo je zasnovano na principu podrške. Naime, korisnik vibracionog predajnika i frekvence koje predajnik odašilje stupaju u multidimenzionalnu interferenciju koja menja konstelaciju vibracionih polja korisnika tako da ta promena otvara mogućnost aktiviranja čovekove skoljene sposobnosti samoisceljivanja. To znači da korisnik vibracionog predajnika (poput korisnika drugih metoda vibracione medicine) postaje ko-akter svoje transformacije, za razliku od manipulativnog modela oficijelne medicine u okviru kojega je tehnologija sve, a pacijent - ništa.

Aktivna uloga korisnika inače, u sinergiji sa frekvencijama vibracionog predajnika, može se manifestovati na još jedan način. Naime, s obzirom da je svaka patnja (koju, inače, oficijelna medicina kodifikuje kao određeni nozološki entitet, odnosno bolest) izraz zastoja u razvoju, promena vibracione konstelacije korisnika pri komunikaciji sa vibracionim predajnikom može da dovede do prevazilaženja tog zastoja bez obzira da li je do njega došlo na nekom od početnih nivoa lične tranzicije, odnosno na nivou povećanja složenosti, ili na nekom od završnih nivoa, odnosno na nivou integracije (nivou gde je moguća dekonstrukcija to jest sagledavanje prethodnih vrednosti, aspiracija i odnosa sa stanovišta novog razvojnog stupnja).

To, pak, znači da se podrška vibracionih predajnika ing. Mraza koju, u krajnjoj instanci, možemo nazvati razvojnom, može iskazivati u okvirima svih pet nivoa oficijelno definisane zdravstvene zaštite - od unapređenja zdravlja do rehabilitacije.

- U Deklaraciji „Zdravlje za sve do 2000“ prihvaćenoj na konferenciji u Alma Ati 1978 godine Svetska zdravstvena organizacija je preporučila državama članicama da u sistemu zdravstvene zaštite koriste metode svoje domaće Tradicionalne medicine. Od tada su, postepeno, u kategoriju Tradicionalne medicine počele da bivaju svrstavane i druge metode unapređenja zdravlja, one koje se nisu uklapale u logiku i načine rada oficijelne medicine, od homeopatije pa do hiroprakse.

S obzirom da je za metode svrstavane u Tradicionalnu medicinu ustanovljeno da ne deluju tek na čovekove pojedine izolovane delove nego na organizam u celini one su, zatim, svrstavane i u Holističku medicinu.

Potom, poimanje da se oficijelna medicina ljudskom patnjom bavi samo na biomolekularnom nivou - a i to samo parcijalno, budući da je preko svojih mnogobrojnih (sub)specijalizacija usredsređena tek na delove organizma - a da se metode Tradicionalne, odnosno Holističke medicine bave ljudskim bićem u celini, dovelo je do prihvatanja pojma Alternativna medicina. Ovaj pojam je podrazumevao medicinski pluralizam, odnosno činjenicu da ne postoji samo jedna medicina nego da postoje najmanje dve medicine zasnovane na dve različite paradigme, oficijelna medicina zasnovana na kartezijanskoj, i alternativna medicina zasnovana na holografskoj paradigmi.

Ideja pluralizma u medicini dovela je u pitanje i sam monopol oficijelne medicine na šta su njeni poslenici reagovali dvojako. Najpre, potpunim odbacivanjem i sledstvenim kriminalizovanjem metoda Alternativne medicine, a onda (pošto su uvideli da bi i tu mogli da se “ugrade”) kolonizacijom tih metoda, odnosno njihovim stavljanjem pod svoju vlast. U okviru ove kolonizacije, metode Alternativne medicine svrstane su pod dva nova naziva. Jedan je bio Komplementarna, a drugi Integrativna medicina. Komplementarna medicina podrazumevala je da su metode Alternativne medicine samo dopuna onoj pravoj i glavnoj - oficijelnoj medicini. Nazivom Integrativna medicina, pak, naglašavano je da postoji samo jedna jedina medicina, s tim što se podrazumevalo da, u okvirima te jedne medicine, ona oficijelna, kao važnija (a zapravo samo statusno jača) - ima glavnu reč.

Na ovo nasilje, terapeuti alternativne medicine odgovorili su nazivom Vibraciona medicina. Ovaj naziv je naglašavao zasnovanost Alternativne medicine na holografskoj paradigmi u okviru koje se, između ostalog, prevazilaze dihotomije između duha i tela, kao i između energije i materije s obzirom da se čovek (kao, uostalom, i drugi entiteti i fenomeni) posmatra kao vibracioni entitet, odnosno entitet sačinjen od čitavoga spektra multidimenzionalnih vibracionih polja, od onih „zgnusnutih“ (u vidu raznih tkiva) preko onih izuzetne suptilnosti (kao što su misli i osećanja), pa do onih koji se mogu samo naslutiti...

Prof. dr. Vuk Stambolović